Текст: **Камелия Илиева** | Снимки: **„Заедно“**

Заедно на Трифон Зарезан

Българската православна традиция почита паметта на Свети Трифон на 1 февруари, а на 14 февруари се празнува Денят на лозаря. Според народните традиции Свети Трифон е покровител не само на лозарите, но и на градинарите, винарите и кръчмарите, а на този ден се извършва ритуално зарязване на лозята – после... мъжете си устройват шумна веселба. Кулминация на празника е изборът на цар на виното. Вече 12 години около или точно на 14 февруари всеки, който желае, може да вземе участие във веселбата, посветена на Трифон Зарезан, организирана от сдружение „Заедно“ и превърнала се в тяхна запазена марка.

Тази година ресторантът „Baráčnická rychta“, намиращ се в центъра на Прага, отново се оказа тесен да побере българските и чешките приятели на сдружението, желаещи да купонясват заедно. Пък и как човек да устои на такава съблазнителна покана: „Елате да се сгреете на горещото южно слънце в средата на мрачния и кален февруари! Изберете новия цар, вдигнете чаши в негова чест, за да бъде годината пълна с веселие също като тази вечер! Хайде, наздраве!“

Програмата на вечерта беше богата и в основната си част беше посветена на традиционния български фолклор – поканени бяха и гости от България – женска танцова група от гр. Баня, Карловско. Участваше младата група „JazzBalk“, групата за балканска музика „Локо“, както и танцовата група „Българи“ с ръководител Тодор Ралев. Моите лични пристрастия са на страната на младите хора от „Българи“, които си заслужиха аплодисментите на публиката и бяха извикани на бис. Естествено се извиваха и дълги хора, за ужас на кръжащите сред навалицата сервитьори, лееше се хубаво българско вино. Теглена бе и томбола с номерата на билетите, награди имаше достатъчно, а голяма част от предметите бяха български – щастливците си отнесоха нашенско вино, луканка и други традиционни лакомства. Така неусетно се стигна и до кулминационния момент на вечерта – изборът на новия цар на виното.

На сцената излязоха деветима мъже, кандидати за титлата, които трябваше да се подложат на различни изпитания, за да се покажат достойни да носят царската корона. След напрегната надпревара един от тях се оказа безапелационно най-добрият и беше коронясан от миналогодишния цар Иван Райчинов.

Сред шума и еуфорията някак си не успях да чуя как се казва тазгодишният носител на титлата. Малко след това забелязахме новия цар да обикаля покрай всички маси, носейки, както му е редът, бутилка с червено вино, за да налива на тези, които имат празни чаши и да им каже наздраве. Чак когато му честитих титлата, а той ме погледна недоумяващо, ми стана ясно, че всъщност цар Трифон не разбира български. Не устоях на любопитството и продължихме разговора на чешки: и така – новият цар на виното се казва Виктор Махрик, а професията му не е особено романтична – работи в Media research a.s. и се занимава с изследване на посещаемостта в Интернет. Затова пък думите му бяха романтични и мили: „Да участвам и да се боря за титлата, за мен беше предизвикателство. Да бъда цар, е голяма отговорност“. Чудесно е, че много чешки приятели на сдружение „Заедно“ с удоволствие опознават българските традиции и с въодушевление се включват в тях – мисля си,че такава е и основната цел – да се популяризира българската култура.

Ами това е. Който се хванал на хорото, хванал, който пил, пил, който се веселил, веселил – останалите – догодина! ◆